

להקדשת פינה זו..

0524701030

הדלקת הנר: 17:47

יציאת השבת: 18:45

עלון מס' 352
כ"ד תשרי ה'תשע"ה

בראשית

"והארץ היתה"

תוהו ובוהו"

לפני בריאת העולם היה הכל תוהו ובוהו וה' כתב זאת בתורה כדי ללמדנו שעולם ללא תורה הוא עולם מבולגן... הגר"נ יגן זצ"ל

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"אֲשֶׁר בָּרָא אֱ-לֹהִים לַעֲשׂוֹת"

-אמר החכם: "אין זו דרכו של האב, ודאי צפון כאן סוד".
-ענה הטיפש: "הבלים, קיר עקום ותו לא".
עמד החכם על דעתו והתעקש הסכל נגדו.
-אמר החכם: "אם כדברך שכעור הוא וסתם הזנחה, מוכן אני לתקן זאת על חשבונך, אך אם אמצא דבר מה- כולו שליו".
הסכים הסכל והיתה זו טעות חיוו... אך פורר המקוש את שכבת הטיח והתגלה האוצר!
כך מעשה הבורא מושלם כל כך, השמים והארץ בכל צבאם, מהאטום והתא ועד למכלול היקום ופסגת יצירתו, התורה הקדושה סגולתו וחמדתו.
והנה בתורה הזו ישנן בליטות כעין עוותי לשון, סרבולי ניסוח, שאיננו מבינים למה כל דבר נכתב ונברא.
הטיפש אומר: "אכן אין זה מושלם".
-הפיקח אומר: "צפון פה אוצר. מתייגע וחושפו.."

מעשה בעשיר שחלה ונטה למות. עמד להניח אחריו שני בנים קטנים... דווה לבו מה יהא על עושרו הרב ומה יעלה בגורלם של בניו.
מינה להם אפוטרופוס שניהל את עסקיו ויתמוך ביתומיו, אך לא סמך עליו שלא ישלח ידו בנכסיו ויכלה את ממונו, לפיכך ציוה עליהם דבר אחד שלעולם לא ימכרו את הבית ויהי מה!
האב נאסף אל עמיו והאפוטרופוס שהשתלט על הנכסים תמה היכן הכסף המזומן וחפצי הערך, הכספת היתה ריקה. מכל מקום ניהל את העסקים ביד רמה, פירנס את היתומים בכבוד ומימן את לימודיהם. עם הזמן התברר שהאחד פיקח ושנון והשני טיפש וסכל.
הבן הפיקח התוודע לספרייתו העשירה של האב ממנה השתקפה חכמתו ובטה רחבות אופקיו, לא היה תחום בו לא התעניין, לא היה שטח בו לא שלט, גם את הבית תכנן בעצמו ופקח על המלאכה, הכל היה מושלם כל כך, כל דבר במקומו, רק בליטה מכוערת בקיר צרמה לעין, הפריעה לשלמות.

הגר"י גלינסקי זצ"ל

"אֲשֶׁר בָּרָא אֱ-לֹהִים לַעֲשׂוֹת"

זה עיקר העבודה לשלואר העיקרים ולהוסיף בחסידות ללא לזלזל בעיקר ולקיים התוספות החידא

לולי שִׁי-אכל האדם כְּרֹאֵי, לֹא תִהְיֶה לוֹ אֲפֻשְׁרוֹת לַעֲבֹד אֶת ה' יִתְבַּרַךְ כְּמוֹ שְׁצַרְיָה.

המפץ חיים זצ"ל

"וַיִּבְרָא אֱ-לֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱ-לֹהִים בָּרָא אֹתוֹ"

עשיר אחד עשה שמחה בביתו, אליה הזמין המוני קרואים וידידים. ערך העשיר שולחנות עמוסים לעייפה במטעמים כיד המלך ואף הזמין תזמורת שתנעים לאורחים בצלילים משמחים. כאשר שמעו בני העיר את קולות השמחה והצלילים הנעימים הבוקעים מן הבית, מיהרו ובאו, כאשר ראו את השולחנות מלאים כל טוב, פשטו ידיהם ונטלו מכל הבא לידם. השמועה כי העשיר עושה שמחה פשטה כאש בנעורת בכל העיר ועד מהרה באו כל קבצני העיר עד שלא נותר מקום לקרואים ולמוזמנים. בלית ברירה ביקש העשיר מהאורחים הלא קרואים כי יפנו את מקומם לאורחים אשר הזמנו.
כן הוא בנמשל. האדם נברא בצלם א-לוהים וניטעו בו הרבה חושים וכוחות נפש כדי שיוכל לעבוד את ה' בשלימות ולדבקה בו ובמצותיו. אלא שהאדם בנעוריו מבזבז את כישוריו שקיבל, מכלה אותם בהבלי העולם הזה עד שלא נותר מאום לתכלית האמיתית שלמענה נברא. אין כל ברירה אלא לפנות את האורחים הלא קרואים.. כדי שנוכל לעבדו באמונה..

מתוך 'משלי המגיד מדובנא זצ"ל'

"בְּרֵאשִׁית" אֹתוֹת וּמוֹת יוֹרָא בְּשֵׁת "כָּל שְׂיֵשׁ לוֹ בְּשֵׁת פְּגָיִם בְּעִבּוֹר נְכָרָא הָעוֹלָם.. הַזְמַר הַקְדוּשׁ

זריעה ונטיעה בשביעית

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

נאמר בתורה "ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ, שבת לה, שדך לא תזרע". ואסור לזרוע או לנטוע בשנת השמיטה. ומי שעבר ונטע או זרע בשביעית, צריך לעקור את מה שנטע או זרע. ולפיכך:

א. אסור לנטוע אילנות, בין אילני מאכל בין אילני סרק, להרכיב, להבריק, לשתול ייחורים וכן לזרוע כל מיני זרעים וירקות או פרחי נוי ודשא.

ב. הרוצה להעביר אילנות ממקום למקום בשנת השמיטה, יכול להעביר את האילן בתנאי שיש עפר מסביב לשורשים ויכול לחיות עם עפרו 14 יום.

ג. מותר לזרוק גרעין של פרי לגינה, אף שיתכן וגרעין זה ייקלט בקרקע, ויגדל ממנו עץ פירות וכדומה, כיוון שאין כוונתו לכך.

ד. אסור לזרוע או לנטוע בעציץ שנמצא תחת כיפת השמים אף אם העציץ לא נקוב או נמצא על-גבי משטח.

ה. מותר לזרוע ולנטוע בעציץ שנמצא בתוך הבית תחת תקרה, אף אם הוא עציץ נקוב.

ו. מותר לזרוע בו או לנטוע ב-'חממות', כשהנטיעה או הזריעה בתוך עציץ, ופורסים ניילון עבה על הקרקע שעליה מונחים העציצים.

ז. אף בגינה הנמצאת על גג הבית, אף שאין עליה תקרה, יש להקל לזרוע ולנטוע.

ח. מותר להעביר עציץ מבית לבית, אף אם העציץ נקוב. ועדיף ליתן תחתית תחת העציץ קודם שמוציאו, כדי להפסיק בינו לבין הקרקע.

אמר הגאון מוילנא זיע"א, כמו שעיקר המעלה של האנשים היא בלימוד התורה, כך עיקר מעלת הנשים היא בצניעות, ובזה נמדדת צדקותן. וכן מה שהאיש משיג בלימוד התורה, היא משיגה בצניעותה.

הדרך שבה מגלים אהבה לה' מסירות אליו הערכה והכרת הטוב על כל מה שגמל לנו היא על ידי בחירת הטוב היותר והבאתו לשם ה' וקין נכשל בנקדה זו..

מתוך 'נתיבי האור'

כל תפילה מגדלת פירות הנחוצים לך. לא תמיד הפירות גדלים בקצב שבו אתה רוצה ולא תמיד בדרך שאותה אתה חושב לנכונה.

ליקוטי מוהר"ן

עֲצֵה נְפִלְאָה לְכָל וְכֹחַ שְׁמַתְעוּרָךְ בֵּין בְּנֵי הַזּוּג, שִׁי אִמְרוּ אֶחָד לַשְּׁנַי: בּוֹא! אֲנִי לֹא אֶפְנֶע לָךְ - וְאַתָּה לֹא תִכְנַעֲנִי לִי. שְׁנֵינוּ נִפְנַע לַתּוֹרָה, וְאִם כֵּךְ, הֲבֵה וְנִתְבּוֹנֵן מֵה דַעַת תּוֹרָה בְּמִקְרָה זֶה וּמָה רְצוֹן ה' שְׁנַעֲשֶׂה עִתָּה וְהֵבֵה וְנִכְנַע שְׁנֵינוּ אֵלָיו בְּלִבָּד.

מתוך 'אוהליך יעקב'

הדרך שעל האדם לגשת למצוות התורה, היא: מתוך הבנה שהמושכלות הראשונות של האדם מחייבות שישיגם חוקים ומשפטים על האדם היאך להתנהג.

היודע שכל היקום נברא ע"י הבורא, ואליו שייך הכל, הרי השכל הישר מחייב להבין שיש לו לבורא איזה דרישות מאותם המסתובבים בתוך העולם שלו, ובודאי לא יתכן שיתן רשות לכל אחד לעשות בזה כבתוך שלו, לנתוץ ולהרוס את יופי הדר עולמו מבלי דין ומשפט.

כל המצוות אשר ציונו עליהם בתורתו הקדושה. הם הדרישות אשר 'בעל העולם' דורש ממי שמתהלך בעולמו, ומשתמש בו. ורק מי שמקיים דרישות הללו. לו ניתנה הרשות להשתמש.

זה מה שאמר הקב"ה לאדם הראשון "תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי". ואמנם רק מי שברא את העולם, הוא לבדו יודע מה הם הדברים אשר מקיימים את העולם בהדר תפארתו, ומה הם הדברים אשר הם מקלקלים ומשחיתים את העולם, ואת זאת זכינו שיגלה לנו על ידי תורתו הקדושה. זוהי "הקדמת התורה" לכל הבא בשעריה.

הגר"מ שך זצ"ל

התבייש מזהאל בסתר במו שתתבייש מבדואיו בגלוי.

ד אברהם בד חסדאי זצ"ל

חיסרון נוסף שהיה במנחה שהביא קין הוא שהמתין עם ביצועו זמן מה, כמו שנאמר: "ויהי מקץ ימים" ולא היה צריך לעשות זאת, שכן אדם שיש לו רעיון טוב צריך לבצע אותו מיד ולא לדחותו לזמן אחר.

לעתים קורה שבעל מבקש מאשתו דבר מה ועוברים חודשים ואפילו שנים עד שהוא

רואה את מה שביקש... וכששואלים את האישה מדוע אינה עושה היא אומרת: "אני רוצה לעשות מכל הלב..." ובאמת עדיף שתעשה בלי לב ובלבד שכבר תעשה. וכן להיפך..

מתוך 'נתיבי האור'

מטרת התפילה אינה בקשת החפץ בלבד אלא מטרתה להקנות לאדם את מצוות הדביקות והקשר עם בוראו לכל ימוט ואפילו לא לרגע.

המבי"ט

גם אם האדם ילך לכל הרבנים שיברכו אותו ויעשה את כל הסגולות על מנת שיתברך בהצלחה - זה לא יצליח אם אינו שרוי בשלום עם אשתו ובניו. כי רק שלום מביא ברכה.

אילו היה כל אדם נוהג עם אשתו כאילו היא מלכה בבית וכל אישה היתה נוהגת עם בעלה כאילו הוא מלך עליה, היו החיים מלאים באושר ובנחת.

הגר"ן יגן זצ"ל